

ligt i en privat Husholdning, om man de Aringer, hvor Indtægten blev mindre, dog vedblivende opretholdt de samme Udgifter som tidligere. Jeg tror, at den meget ærede Finansminister vil indrømme, at en slet Husholder bærer sig saaledes ad; men dog se vi, at den højtærede Finansminister baade i Vestindien og her til Lands, uaagtet Indtægterne ikke ere nær saa store, vedblivende lader Millionerne rulle. Det forekommer mig, at det er noget ødselt. Ødselhed maa nemlig ses saa vel i Forhold til de Indtægter man har, som til de Udgifter, man gør.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Omtale blev ovennævnte Forslag af Clausen
vedtaget uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Statslovenes Bestyrelse af 25de Februar 1851 og 8de December 1859.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1643 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Blen: Det foreliggende Lovforslag sigter til en Ændring i Lønningerne for Skovriderne efter Lovene af 25de Februar 1851 og 8de December 1859, og denne Forandring gaar ud paa at ophæve den saakaldte anden Lønningsklasse for Skovriderne. Af de 22 Skovridereembeder, vi nu have, er der 3 i anden Klasse, nemlig: Feldborg, Randbøl og Palsgaard. Den ældste gældende Lønningslov, vi have, er af 1851. Der kunde vel være god Anledning til at give en Lønningsforhøjelse paa 400 Kr. til hver af de 3 Skovridere, altsaa 1,200 Kr.

i alt, hvis ikke Rigsdagen havde vedtaget en Lov af 1ste Marts 1889, hvor vi gav de samme 3 Skovridere en Lønningsforhøjelse paa 1,182 Kr. Da vedtog vi en Lov, hvorefter de 2 Procent af de solgte Skoveffekter, hvoraf de ikke kunde erholde mere end 800 Kr., nu sattes til en Minimumsgrense af mindst 500 Kr.; i Feldborg havde det udgjort 34 Kr. 6 Ore, i Randbøl 149 Kr. 84 Ore og i Palsgaard 134 Kr. 17 Ore. Tillæget blev for Feldborg 466 Kr. for Randbøl 350 Kr. og for Palsgaard 366 Kr. Naar vi for ikke en Gang 5 Aar tilbage have givet disse tre Skovridere en Forhøjelse af gennemsnitlig 400 Kr. til hver, forekommer det mig at være lovlig meget efter saa kort Tids Forløb at give de samme tre Mænd 400 Kr. hver. Det kan vel ogsaa tages i Betragtning, at man paa Finansloven har givet Befordringsgodtgørelse til Skovrideren i Feldborg 1,200 Kr. og i Palsgaard af 1,000 Kr., og da disse Skovridere jo have deres Embedsbolig med tilhørende Jordlod, maa de selvfølgelig ogsaa holde Hest, og det bliver saaledes i økonomisk Henseende en Indtægt for dem, at de paa Finansloven har faaet denne Befordringsgodtgørelse, som ogsaa er en Hjælp, der bør tages i Betragtning. Det forekommer mig derfor, at der kunde være god Anledning for Folketinget og for det Udvalg, som maatte blive nedsat, at tage under Overvejelse her, hvorvidt der vilde være Grund til at give de samme tre Mænd atter en Forhøjelse, da de for 5 Aar siden fik denne Forhøjelse af omtrent 400 Kr., og da den højtærede Finansminister var tilfreds med Lønningsloven, som den Gang udkom. Ganske vist ved jeg, at disse Distrikter ere store og udstrakte, og at der er meget Arbejde, men det forekommer mig dog, at i disse daarligere Tider kan det, som de have, være tilstrækkeligt. Disse Bemærkninger har jeg ikke villet unblade at fremsætte.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal tillade mig over for det ærede Medlem at fremdrage nogle Jærl, han har begaaet i sine Udtalelser, idet det ærede Medlem er gaaet ud fra, at disse tre Skovriderstillinge af 2den Klasse ere flyttede til visse Distrikter, nemlig de af ham nævnte 3 Distrikter, Feldborg, Palsgaard og Randbøl Distrikter. Det er ikke Tilfældet. For Øjeblikket lønnes som Skovridere af 2den Klasse den Skovrider, som maaste er den bedst lønnede, nemlig Skovrideren paa Bornholm og tillige Skovrideren i et af de frederiksborgske Distrikter; jeg erindrer ikke i Øjeblikket, hvem der er den lykkelige eller ulykkelige Zhende-